

Божие то СЛОВО

ГОДИНА XVII, БРОЙ 05 (172) • 2008 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

ПРИТЧАТА ЗА БОГАТИЯ НЕРАЗУМЕН ЧОВЕК

¹³И някой си от множеството Му рече: Учителю, кажи на брат ми да раздели с мене наследството.

¹⁴А Той му каза: Човече, кой Ме е поставил сред вас да съдя или да деля?

¹⁵И каза им: Внимавайте и пазете се от всяко користолюбие; защото животът на човека не се състои в изобилието на имота му.

¹⁶И каза им притча, като рече: Нивите на един богаташ родиха много плод.

¹⁷И той размишляваше в себе си: Какво да правя, защото нямам къде да събера плодовете си.

¹⁸И рече: Ето какво ще направя: Ще съборя житниците си и ще построя поголеми, и там ще събера всичките си жита и блага та си.

¹⁹И ще река на душата си: Душо, имаш много блага, натрупани за много години; успокой се, яж, пий, весели се.

²⁰А Бог му рече: Глупецо! Тая нощ ще ти изискат душата; а това, което си приготвил, чие ще бъде?

²¹Така става с този, който събира имот за себе си, и не богатее в Бога.

(Лука 12)

Седма конференция на българските църкви в САЩ

Сем. Владимирови

През май, в град Минеаполис се състоя Конференция на българите в САЩ на тема: „Плодоносни чрез Духа“.

Нашето пътуване започна от Чикаго, където бяхме посрещнати от Пенка и Жоро Перфанови. Ние пристигнахме в събота на 17 май, а на 18 май (неделя) бяхме на службата на българската църква. Залата беше пълна - имаше деца, младежи, семейства. Владо приветства присъстващите. На 24 май, рано сутринта, ние заедно с групата от Чикаго отпъту-

вахме с кола към Минеаполис. На тази, бележита за България дата, започна Седмата годишна конференция на българите в САЩ. Домакин беше Българската църква в Минеаполис с пастор Ангел Тотев. Ние имахме възможността да бъдем част от това събитие. Най-голямата група пристигна с коли от Чикаго, около 80 души, където е и най-голямата българска църква.

Една американска църква с п-р Джуди, която има сърце за българите, беше отстъпила цялата база: салон, кухня, помещение за децата, както и микробус за извозване на хората към конференцията. Местната малка църква, която има около 30 души, **прод. на стр. 2** ↗

☞ *продължава*
от стр. 1

ши, направи чудесна организация и посрещна 176 човека. На първата сесия имаше представители от църквите в Чикаго, Лос Анжелес, Лас Вегас, Далас, Хюстън, както и ние от България. Говорители на Конференцията бяха Христо Христов (Далас), Дони Донев, Владимир Георгиев (Чикаго), Динко Златаров, Илия Илиев (Лос Анджелис). Хвалението се водеше от Чикагската хвалебна група с п-р Станимир.

Първия ден бе-

Участниците в Конференцията

ше от две сесии, като вечерта завърши с концерт по случай 24 май. На този концерт взеха участие различни групи с драма и песни. Една американска група дойде и изненада приятно всички присъстващи с български народни песни. Освен на български, тази колоритна група пее народни песни на общо 15 езика.

През деня, по време на конференцията имаше женски, мъжки, младежки и пасторски семинари. Така завърши първият ден. В неделя сутринта всички отидохме на пикник в „Централ парк“. Нашите любезни домакини приготвиха кебапчетата, докато братята играха футбол. Някои от тях - с фанелки България. Други се разхождаха. Децата играеха на детската площад-

ка, а други общуваха с радост помежду си. Брат Владо откри трапезата с молитва. След като хапнахме нашия брат Чочо запя песни, присъдениха се и от хвалебната група от Чикаго. Като завърши общението на пикника, имаме един час да се приготвим за следващата сесия. След нея всички заедно посетихме забележителностите на Минеаполис. Разгледахме огромна католическа църква, в която има статуя на Св. Св. Кирил и Методий. Всички бяхме много горди от този факт и се снимахме. В католическата църква Чочко запя и всички присъстващи много се зарадваха. След това младежите посетиха различни забележителности. В последния ден, след сутрешната сесия си взехме довиждане и гостите си тръгнаха. А ние останахме за още една седмица. По време на Конференцията бяхме настанени в братовчедка ни Марияна и Виктор. След това се преместихме в дома на чичо ни в Елк Ривер, малко градче

Организатор - п-р Ангел Тотев

в близост до Минеаполис. През него минава река Мисисипи. Началото на реката е от този щат. През тази седмица Бог ни даде да имаме чудесно време с нашите братовчеди и близки. Посетихме Тейлър Уатърфолс, много красива местност с реката Кроя ривер. Името на реката идва от кръста, образуван в скалите (кроя е от френски и означава кръст). По време на тази разходка посетихме малки градчета, които са християнски и голяма част от жителите там са вярващи. Отидохме да видим и една наша американска приятелка Естер. Бяхме посрещнати с голяма любов.

В сряда отидохме на богослужението на американската църква, където беше дала салона си за българската конференция. Владо бе поканен да даде приветствие. След службата имаме чудесна среща с пастор Джуди.

В четвъртък прекарахме приятно с нашия приятел Дъглас и неговото семейство. Преди две години, с група полицаи той дойде в България и благовествах на полицията на специални сесии. В съ-

бота имаме прекрасен ден с братовчед ни Киро и неговата съпруга Мими.

В последния ден на нашия престой отидохме на служба при пастор Пърси. На когото, като ни предстиха, че сме дъщерята и зета на епископ Тотев, той възкликна: „О, ама аз вас ви познавам!“ По време на службата дадох думата на Владо, който отправи кратко слово. Хората бяха много докоснати. Ние имаме само два часа до полета. Пасторът ни каза: "Аз ще

дойда да ви посетя в дома на Ангел преди да тръгнете." И наистина 20 минути след приключване на службата той дойде. И всички заедно с моята братовчедка Марияна, нейният съпруг Виктор, бебе Иван, чичо ми Ангел, чинка ми Мария и техните внуци Анна-Мария и Алекс имаме чудесен обяд. След което Марияна, бебе Иван и Виктор, ни закараха на летището. Бог ни благослови с възможността да бъдем и да послужим на мнозина по тези места.

Б. Владимирова

Образ, който ни приляга!

От както свят светува хората се събират в клубове по интереси. Едни си правят ловни дружинки, други се събират на язовира за риба, някои са фенове на моторите, определен стил музика и т.н. Днес дори всеки футболен отбор и марка автомобил си имат фено клубове. Хората търсят други, на същия дух като тях. Обикновено се събираме с някой с нашите интереси. Освен всички тези безобидни хобита и влечения има и духове, които изпълват хората и ги тормозят - дух на депресия, дух на разврат, дух на алкохолизъм, тютюнев дух и даже - дух на самоубийство. По най-различни начини те попадат в човешките чада и ги измъчват. Всички те треперят от едно единствено име. Това не е името на вашия психиатър, нито на кварталната врачка, не е името на баба Ванга, нито дори Дева Мария. Само името Исус, е Име над всяко друго име и в Неговото име ще се преклони всяко коляно от небесните, земните и подземните същества и всеки език ще изповяда, че Исус Христос е Господ за слава на Бога Отца. Няма изключения! (вж Филипяни 2:9-11) Мислиш си: „Никой не знае колко ми е тежко. Тези ужасни мисли и борби, които имам, са толкова непосилни и са си само мои.“

Чуй сега внимателно: „Вие сте от Бога, дечица, и победили сте ги; защото по-велик е Онзи, Който е във вас от онзи, който е в света.“ (1 Йоан 4:4).

Няма такова понятие, като непобедими проблеми и мисли. Няма прекалено силни духове пред Духа на Бога. Исус триумфира над Сатана и неговите клопки „и като обезоръжи началствата и властите, изложи ги на явен показ, възтържествувайки чрез тях на кръста.“ (Колосяни 2:15).

Всичко, което Исус направи беше заради нас. Той нямаше нужда от победа, понеже е Бог. Той нямаше нужда от спасение, понеже е Спасителят. Той е Творецът и Собственикът на всичко. Той буквално притежава всичко видимо и невидимо и няма нужда да Си връща нещо обратно. Ние съгрешихме и бяхме победени. Ние се нуждаем от спасение. Ние се нуждаем от възстановяване на изгубено здраве, изгубен мир и разбити семейства. Победата на кръста е необходима на нас. И ние я имаме!

Ще кажеш: „Като съм такъв победител, защо ми се случват всички тези ужасни неща? Защо съм толкова объркан?“ Исус предвиди това, като каза на апостолите Си: „Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб [стрес, напрежение], но дерзайте, Аз победих света.“ (Йоан 16:33).

Докато живеем в света, има скръб. Но освен в света, ние сме в Христа. В Исуса имаме мир! Имам победата. Той я подарява на всеки, който е в Него. Дерзайте, ние сме в правото си! Ние сме законни наследници на победата, понеже тя ни беше подарена от Исуса. Не утре, не след смъртта ни, а сега! Понеже „[Бог] ни **удостои** да участваме в наследството на светиите в светлината; Който ни **избави** от властта на тъмнината и ни **пресели** в царството на Своя възлюбен Син.“ (Колосяни 1:12-13)

Удостои! Избави! Пресели! Минало, свършено време. Действия, които сам Бог е извършил и то не защото му се налага, а защото Той го желае.

Къде остава нашата роля? Ние не сме латексови манекени, които Бог просто пренася от тъмно на светло, без дори най-малко усилие от наша страна. Тогава християнството би било едно вечно и блажено отпускане и безгрижие. Бог да се грижи за всичко, свободни от всяка отговорност си живеем живота. Реалността не е толкова проста. Ние живеем тук и сега и вземаме своите решения, които си имат последици.

Апостолът пише към вярващите в Рим: „Недейте се съобразява с този век (свят), но преобразявайте се, чрез обновяване на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля - това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено.“ (Римляни 12:2)

Какво означава „не се съобразявайте с този свят“? Означава ли това да правим, каквото си искаме, без да зачитаме желанията на другите и законите в страната? Не, разбира се! Думата „съобразявам“ е съставена от две части и означава „приемам същия образ“.

Тагава апелът на апостол Павел би звучал така: „Не приемайте същия образ, който ви налага света!“ Не приемайте техните стандарти за добро и зло, за морално и пошло, за ценно и

маловажно. Не случайно този призив е към Римляните. Те са живели в центъра на тогавашната цивилизация и са били уязвими до голяма степен да имитират поведението на патрициите и управителите. Днес този стандарт ни залива от всички страни - медии, офиси, приятели. Предаванията, филмите и коментарите изграждат образи, с които хората да се „съобразяват“ и на които да подражават. Това е своего рода доброволно предаване на позицията, която Бог ни е подарил. Ние заменяме небесния образ, с един, който е изграден от света около нас. Не е чудно тогава, че се чувстваме ограбени, слаби и нестабилни. Това е следствие от изгубената позиция.

Добрата вест е, че има обещание за тези, които „се преобразяват, чрез обновяването на ума си“. Те ще опитат в живота си Божията воля - „онова, което е добро, угодно Нему и съвършено“; добрите мисли на Отца в живота, семейството, работата ни. Съвършения план на Спасителя да живеем в здраве и мир със себе си. Да имаме „богатството между светиите на славното Негово наследство.“ (Ефесяни 1:18)

Образът, който приемаме, определя и развитието на събитията около нас! Ние сме активни участници в процеса. Участници, които имат всичко необходимо да живеят в победата. Нужно е само да отстояваме позицията, която Христос извоюва за нас. Имам правото и силата да бъдем и живеем по Неговия образ; образ, който ни приляга!

В. Владимиров

МОЛИТВЕНА

ТЕЛЕФОННА

ЛИНИЯ

Можете да се обадите за
молитва на следните
телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си
и ще получите подкрепа от
хотелайствения молитвен екип!

Петдесетница във Варна

След настоятелна покана от пастор Емануил Кънев, в петък сутринта потеглихме с кола на пътешествие.

Бяхме аз и Ани. Първата спирка беше в Стара Загора. Посрещна ни сестра ми Елена. Пренощувахме и сутринта отпътувахме за Ямбол.

Ямбол, дошъл от вековете древен град, ни посрещна със спокойна топлина. На улицата видях пастор Иван - служител в Зимница. Той дойде в дома на моята майка и там имахме молитвено общение с майка Веска и сестра й Тинка. И двете са над 85 годишни.

За тях прочетох текст от Стария Завет, който гласи така: „Ако прилежно слушаш гласа на Господа, своя Бог и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките му повеления, не ще ти нанесе ни една от болестите, които нанесох върху египтяните, защото аз съм Господ, Който те изцелявам.“ (Изход 15:26)

Прилежно да слушаме гласа на нашия Бог. И да ходим в пътищата Му. И като изпълняваме словото Му, имаме гаранция, че Бог няма да допусне да ни хванат болестите, които сме имали в минало време. Защото Той е Господ, Който ни изцерява. Стига само да приемем това с вяра и да гоним всяко съмнение във време на изпитание.

Брат Иван прочете от Книгата на пророк Исаия, 40 гл. Той насърчи старите жени, че Бог подновява силите на верните Божии деца, които Го чакат.

След молитвата брат Иван си тръгна.

При нас дойде пастор Жоро Якимов. С него обсъдихме предстоящата евангелизация в Ямбол.

И тази среща свърши. След това излязохме на кратка разходка да се докоснем до духа на града. Срещнахме някои хора и дадохме по вестник „Божие Слово“. На едно място се отбихме да изядем по сладолед. Аз поздравих продавачите - мъж и жена, които работят заедно. Когато им подадох вестника, жената се усмихна и каза, че си спомня вестника и молитвата, която моята жена каза за тяхно благословение преди година. От тогава беше минало повече от година, но тя си спомни това.

След разходката се прибрахме и се пригответихме за отпътуване към морето.

Нямахме уредено нищо за преспиване. Пътувахме с вяра, че някъде ни очакват. Ани като жена искаше да

разбере какво е моето решение къде да спрем за вечерта. Аз избрах да пътуваме по стария участък на пътя Петолъчката - Бургас. И след Айтос се отбих към Слънчев бряг. Когато стигнахме в Ахелой, аз реших да потърся една сестра на име Пенка. Не бяхме се срещали от около 4 години. Спрях до предполагаемата къща и попитах една съседка. Тя ми посочи къщата и аз се упътих към отворената врата на гаража. Имаше мъж, който стоеше до един струг. Попитах го за Пенка. А той ме погледна с любопитство и попита за какво я търся. Казах му, че е по линия на вратата и той ни покани да влезем. Сестра Пенка се зарадва и ни представи Наско, нейния съпруг.

Опознахме се и вечеряхме заедно. На сутринта семейството Пенка и Наско отидоха на служба в село Рудник, а ние потеглихме за Варна.

Пристигнахме във Варна точно на определеното време, но човекът, който трябваше да ни посрещне, закъсня. И тъй като наближи времето за богослужение, ние потеглихме сами към Клуба за българо-чешка дружба.

Имахме известни трудности, докато намерим този клуб, но с питане и водителство от Духа, колата спря точно пред църквата.

Посрещнаха ни и богослужението започна. Имаше много малко хора в църквата. Това не ни обезсърчи. По време на службата дойде и семейството на германеца Херберт и жена му Вяра. И те взеха участие в богослужението.

Прочетох текстове във връзка с празника Петдесетница. На църквата не й беше много до празник.

Спомних си предупрежденията на апостол Павел за ранните църкви. Да внимават, защото след неговото заминаване ще се вмъкнат вълци грабителни, които няма да се грижат за стадото, но ще следват своите похотливи дела. Това беше се случило и в тази църква.

Святият Дух ме беше изпратил чак до Варна, за да дам насърчение на пастора, основател на църквата.

Молихме се за възстановяване след погрома от служението на безотговорните наемници. Такива има на много места вече в Божията църква. Те имат амбиции да управляват Божията църква, но нямат нито призвание, нито достатъчна любов, без която това служение е обречено на провал.

Ако тръгнете от най-южната точка

на Черноморието и стигнете до най-северната, ще видите, че тази банална история с малки разновидности се повтаря в няколко църкви в различни градове. Има хора, които умишлено безразсъдно съсипват делото Божие. Добре е, че има винаги верен остатък, с който отново да се започне.

Разбрахме, че това е смисълът на нашето пътуване и доколкото Бог ни употреби, насърчихме малцината със послание за Силата на Святия Божий Дух.

След кратко общуване с пастор Емануил и семейството му, ние отпътувахме за Ахелой. На път спряхме за почивка в Обзор.

Тук, на брега, се запознах с един млад мъж - ром, който ми сподели, че има Божия църква в Обзор.

Ние предпочетохме да тръгнем към Ахелой, където ни очакваха за общение. В Ахелой Божията църква беше разбита отпреди четири години. И всеки си беше намерил църква в Бургас или съседните на Ахелой селища.

Вечерта се събрахме седем човека в бунгало на един къмпинг до морето. Имаше молитви за освобождение и изцеление на една сестра, дошла спешно от Несебър.

В понеделник отпътувахме от Ахелой за Бургас. В 12.30 часа отседнахме в ресторант „Делфинчето“, където се срещнахме с пастор Стефан Димитров.

„Делфинчето“ е любимо място за обяд на много бургазлии поради вкусните ястия и изключителната скара.

За около два часа, от това място, ние се свързахме с пасторите на главните църкви в Бургас. Така пригответихме една предстояща евангелизация. И всичко само по водителство на Святия Дух.

От Бургас се отправихме към Стара Загора, с почивка в Ямбол.

Вечерта беше за отмора. Сутринта в понеделник, на 16 юни, имахме молитва в дома на сестра ми. Покъсно и тя се присъедини. Ние се молихме за изливане на Святия Дух над Стара Загора. След молитвата имаше скромна закуска и излязохме да видим една нова градина за отдих.

Тук Бог ни даде хора, на които да благовестуваме.

Накарах сестра ми да подаде вестник на един мъж, който почитваше градината. Той се изправи и каза, че е

☞ *продължава от стр. 5*

пастор на църква. Казваше се Асен и беше водач на ромска Божия църква. Имахме молитва под открито небе в парка и Бог ни зарадва. Докато бяхме още във въодушевление, към нас се приближи едно семейство с бебе в количка.

Те учтиво поздравиха моята сестра. Тя ги представи, че са родители на християнка от тяхната църква. Аз и брат Асен разговаряхме с мъжа, а жените се отдалечиха заедно с бебето, за да не го събудим.

Този мъж (дядото на бебето) беше интелигентен и човек с добра репутация в града. Той каза шеговито, че е намерил рая на земята. И това била страната Швейцария, която посетил.

Аз го изслушах, защото познавам тази страна и колкото да е уредена, в никакъв случай не е рай. Тогава му казах: Ти си намерил рая в Швейцария, но колко тъжно, че не си швейцарец. Отново си в България. Така е и с твоята вяра. Може да се представяш за православен, но ако не си роден от вода и Дух, не си член на Божието царство. Може да го съзерцаваш и му се възхищаваш, но си все така отвън.

После го попитах иска ли да влезе в Божието царство.

В Римляни 10:9 пише, че ако повярваш със сърце, че Исус е Господ и изповядаш с уста, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш.

Човекът прие благата покана и си подаде ръката и така под открито небе направи изповед и молитва за покаяние.

Тогава се обърнах към сестра си и я попитах: "Колко от вярващите днес биха излезли така на благовестие. Не е ли това най-главната част от нашето призвание да привеждаме души на покаяние?"

След минути потеглихме за София. Благодарихме на Бога за успешното пътешествие.

en. M. Tomev

Църквата

„Господи, възлюбих красотата на Твоя дом и мястото, дето живее Твоята слава.“ (Пс. 26:8)

„Зарадвах се, когато ми казаха да идем в дома Господен.“ (Пс. 122:1)

Какво е църквата за теб?

Храм на Бога и стълб на истината. Църквата е училище на вяра и благочестие. Тя още се нарича Дом Божий.

„Негов дом сме ние, ако удържим твърдо докрай дързостта и надеждата с която се хвалиш.“ (Евр. 3:6)

Църквата е молитвен дом. Писано е: „Домът Ми ще се нарече молитвен дом.“ (Матей 21:13)

Място, където принасяме нашите духовни жертви. „За да станете свято свещенство, да принасяте духовни жертви; благоприятни на Бога чрез Исуса Христа.“ (I Петр. 2:5)

Храмът е огнище на духовна просвета и обновление. „Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял сърцата ни, за да се просвети светът с познанието на Божията слава в лицето на Исуса Христа.“

(II Кор. 4:6)

Църквата е център на единение и родолюбие. В нашите църкви се извършват богослужения с хваление, поклонение, свидетелства, проповед и поучения. Извършват се още християнските тайнства водно кръщение, причастие и венчавка.

В църквата символично се изобразява живота на Господа Исуса Христа - от Витлеемската пещера до Голгота с Неговото възкресение и възнасяне при Отца.

„И Той е преди всичко и всичко чрез Него се сплотява. И глава на тялото, тоест на църквата, е Той, Който е началото, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко.“ (Колос. 1:17, 18)

НИЕ ВЯРВАМЕ

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата - Отец, Син и Святия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме - Той се възнесе в Небесата.

Вярваме - пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме - всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме - Исус стана вседостатъчна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме - Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцерява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

Божия Църква "Дом на радост"

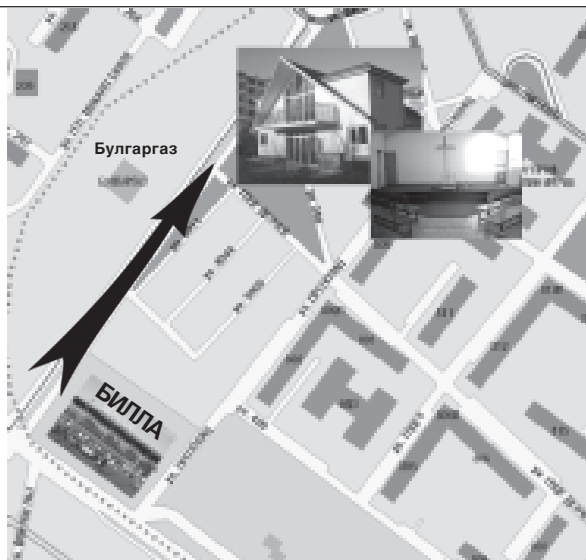
Адрес: ж.к. Люлин 8,
зад магазин
"Била" и срещу
Булгаргаз.

Постоянни служби:

Неделя от 11:00ч.

Вторник от 18:30 ч.

Петък от 18:30ч.

През юни:

27 юни,

петък - 18:30 ч.

концерт на

Елизабет Борбуз

в църква

"Дом на радост"

Бог иска да благоуспяваш

„Заплатата на праведния е за живот...“

(Притчи 10:16а)

Бог обещава в Своето слово да даде благословения на тези, които Му се доверяват и Му служат.

За да получим Божието финансово и материално благословение, трябва да се научим да вярваме на словото Божие: „Давайте и ще ви се дава...“ (Лука 6:38)

Първо даваме десятък. Освен това ние даваме дарения, според както ни води Святия Дух. Ако правим това с вяра, Бог изобилно ще ни благославя и ще снабдява всяка наша нужда. Не трябва да забравяме и милостинята към ближния.

„Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.“ (Матей 6:33).

Можем да четем и се насърчаваме от живота на Божии служители, които се радваха на благополучие. За Авраам в Библията се казва, че Господ беше благословил Авраам във всичко. Внукът му Яков даде обет за 3 неща: Ако Бог бъде с него, да го опази в това пътуване, да му даде хляб да яде и дрехи да се облече, то Яков обе-

ща в замяна да даде десятък от всичко, което му дава Бог.

Йосиф също беше благоуспяващ човек, Бог беше с него и правеше да благоуспява във всичко.

Има 3 вида дарители: кремък, гъба и медена пита. За да извлечеш нещо от кремъка, трябва да го очукаш; за да извлечеш вода от гъбата, трябва да я изстискаш; но медът прелива от медената пита.

Аз исках да съм медена пита или поне гъба, но най-често по необходимост бях кремък. Извиках към Господа и Той ме послуша и от всичките ми беди ме избави, увеличи заплатата ми с 85% - какво повече да искам?

Нека да ви насърча с 2 Кор. 9:6-8: „А това казвам, че който сее оскъдно, оскъдно и ще пожъне; а който сее щедро, щедро и ще пожъне. Всеки да дава, според както е решил в сърцето си, без да се скъпи, и не по принуда; защото Бог обича онзи, който дава на драго сърце. А Бог е силен да преумножи на вас всякакво благо, така че като имате всякога и във всичко достатъчно във всяко отношение, да изобилствате във всяко добро дело.“

Бог обича хора, които дават на дра-

го сърце. Бог обича жизнерадостните.

Той възнаграждава тези, които Го търсят.

Ние трябва да даваме на Бога:

- **доброволно:** „Давам за дома на моя Бог личното си съкровище от злато и сребро.“ (1 Лет. 29:3)
- **жертвено:** „А видя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти. И рече: Истина ви казвам, че тая бедна вдовица пушна повече от всички, защото всички тия пушнаха в даровете от излишка си, а тя от немотията си пушна целия имот, който имаше.“ (Лк 21:2-4)
- **радостно:** „Всеки да дава, според както е решил в сърцето си, без да се скъпи, и не по принуда, а на драго сърце.“ (2 Кор. 9:7)
- **покорно:** „...те славят Бога за вашето послушание.“ (2 Кор. 9:13)
- **пропорционално и редовно:** „В първия ден на седмицата всеки от вас да отдели според успеха на работата си.“ (1 Кор. 16:2)
- **щедро:** „Те направиха да прелива богатството на тяхната щедрост.“ (2 Кор. 8:2)

Х. Харизанов

Изфословница

Сред множеството букви надолу и нагоре, наляво и надясно, отвесно, хоризонтално и по диагоналите са скрити думите:

Месия, Заместник, Месец, Месечина, Намеса, Наместник, Месарница, Примес, Место, Меса, Месопотамия, Семе, Семейство, Семей, Симеон, Гесем.

Намерете ги!

В	М	К	И	Н	Т	С	Е	М	А	З
А	Е	Е	М	А	С	Е	М	А	Н	О
С	Ц	Е	С	Е	М	Е	Й	А	И	В
М	Е	А	Е	И	Т	А	М	В	Ч	Т
Е	Е	С	М	Е	Я	Е	Е	С	Е	С
С	Н	С	Е	М	С	Т	Е	Е	С	Й
Е	Е	С	Т	Т	Е	М	А	А	Е	Е
Г	С	Р	Н	О	И	А	С	Е	М	М
А	Ц	И	Н	Р	А	С	Е	М	М	Е
Е	К	М	П	С	Н	О	Е	М	И	С
М	Е	С	О	П	О	Т	А	М	И	Я

Искаш ли да оздравееш?

След това имаше юдейски празник, и Исус влезе в Ерусалим. ²А в Ерусалим, близо до Овчата порта, се намираща къпалня, наречена по еврейски Витезда, която имаше пет предверия. ³В тях лежаха множество болни, слепи, куци и парализирани, [които чакаха движението на водата. ⁴„Защото от

време на време ангел слизаше в къпалнята и раздвижваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата, оздравяваше от каквато и болест да беше болел]. ⁵И там имаше един

човек, болен от тридесет и осем години. ⁶Исус, като го видя да лежи и узна, че от дълго време вече боледувал, каза му: Искаш ли да оздравееш? ⁷Болният Му отговори: Господине, нямам човек да ме спусне в къпалнята, когато се раздвижи водата; докато дойда

аз, друг слиза преди мене. ⁸Исус му каза: Стани, вдигни постелката си и ходи. ⁹И начаса човекът оздравя, вдигна постелката си, и взе да ходи. А този ден беше събота.

¹⁰Затова юдеите казаха на изцеления: Събота е и не ти е позволено да вдигнеш постелката си. ¹¹Но той им от-

говори: Онзи, Който ме изцели, Той ми рече: Вдигни постелката си и ходи. ¹²Попитаха го: Кой човек ти рече: Вдигни постелката си и ходи?

¹³А изцеленият не знаеше кой е; защото Исус беше се отдръпнал оттам,

тъй като имаше множество народ на това място. ¹⁴След това Исус го намери в храма и му рече: Ето, ти си здрав; не съгрешавай вече, за да не те сполети нещо по-лошо.

¹⁵Човекът отиде и извести на юдеите, че Исус е, Който го изцели.

Божия църква

"Дом на радост"

и епископ Милчо и Ани Тотев
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин "Билла")
в неделя от 11 ч.
вторник и петък от 18³⁰ ч.

***

в Банкя,

ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 16
неделя от 9³⁰ ч.
и в сряда от 18³⁰ ч.

**Божието СЛОВО
близо до теб!**

АБонирайте се!
Как???

Голям концерт в София

В петък френската певица Елизабет Борбуз ще пее в църква „Дом на радост“, ж.к. Люлин 8, зад магазин Билла, до бл. 820, от 18.30 часа.

***

В събота, на 28 юни 2008 г., от 18.00 часа, ще има концерт в парк "Ротондата" в центъра на Банкя.

Елате и бъдете с нас!

Абонаменти за 2008 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН 1 106
Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел. /факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEX19545
1000153017